

Nr. 15.

Parkland, Washington, 14de April 1905.

15de Aarg.

Missionsjang.

Indsendt.

Vel.: Sions bøger hører røsten.
Gader vor i himmertig.
Til dig vor den dag skal sigte,
Vor indgang het deisique du.
Nabne du vorst hørtes bøte,
Et af din milde rof man hørte,
Og jomf d i n fred iblant o nu.
Døs vore tungen's baand,
Et hjerte af din eanb
Vi kan tase
Om alt, hvad stort,
Du selv har gjort
Med os, der løs i døbens post.

Egypt, Hert, du o hørte,
Af hjærlighed dit hjerte brændte,
Der vi i døben's molte løs.
Og af dybe, myiske vande,
Ja op til livets lyse lande
Du drog os, los o livet faa.
Du tog os selv i hørn
Og ladt os ved navn,
Nabne hørte
Til himmertig.
Til fred med dig,
Til barnetet evindelig.

Under jaar dog, Grelser, har du;
Stor hjærlighed til dem og har du,
Da du før os dit liv bengat.
Endnu vandret be i døben,
De hæder mit Jubenshen,
Gaaet uden Gud og haab i græs.
Læs, Hert, osjaas dem
Et sindet velen hjest;
Bryd i næde
Med almoechtig baand
De sterle baand.
Der lønser dem til mælest aand.
Bibner, Gud, du selv ubsende,
Der raabe fan til verbens ende
Om frelse og om fred hos dig.
Raaderig du selv dem følge,
Dit ansigt aldrig før dem bølge;
Men gjer dem martyrestaren lig,
Der øred liv og blod.
Du kompen haardest stod.
Jubens syde

I dem udgyd,
At frelses fryd
Maa høres rundt i nord og syd.
Gader! og for os vi hebe:
Gjer os til dine Aribemænd rebe,
Det villig paa dit ord staar frem.
Gjer os Gur og Kron lig.
At vi i lamten for dit rige
Med hon og gaver støtte dem.
Hug herlig ved dit ord
Din støtte i vorst nord!
Lad den flinne,
Som hoden trægt
Paa bjerget dugt
I troestrost og Herrens jyng!

Lærdomme af Guds ord
- og -
Fra livet.

Intet fors, ingenrone.

Eg føge sit fors op og følge mig.
Forslet skal tages op, ikke alene bøtes,
naar det lægges paa fulderen.
Dette indebefatter at vi villig og glad
skal leve for Kristus. Halve prævulen
er forbi, der som vi optager den i hin
aand. Lang øjne merle til, at det er
sit fors og ikke noget andet menneskes
boer af os skal tage op. Det er netop
det fors, som Gud lægger ved vores led-
ber, som vi skal høre. Vi skal aldrig
selv gøre vores fors, men skal allid tage
dem, som er tilbælt os. Det fors, som
enhver faar, er det bedste for ham. Jan til den tid varer der og saa mine
undertiden synes vi, at vor Hjærtne er
haard, og vi sammenligner den med
denne eller hinck lob og anstre, vi harde
hånd fors istedenskor vor. Men vi ved
ikke, hvad andre folks fors i virkeligheden er. Gjorde vi det, vilde vi ikke
dytte. Det fors, der syntes lig en
blomstervar, vilde vi, der som det blev
lagt paa vores stulbre, sinde opføldt af
større torner under blomsterne. Guldb-
forslet, der synes saa flinnende, vilde Augen behøver at vide det. Doctor

leitelle fors vi kan høre, et netop vores
egent.

Der er ogsaa en maade, hvorpaa vi
kan albedes saa forst ud af vores liv.
En fader fortalte det saaledes for sin
barn. Han tog to kneller træ, bet ene
longer end det andet, og sagde:

„Lad det længste knelle forestille
Guds vilje og det fortælle, din vilje.
Hvis jeg lægger de to kneller ved siden
af hinanden, det vil sige parallelt, er
der intet fors; det er bare, naar jeg
lægger det fortælle knelle over det læng-
ste, at det blir et fors. Saaledes kan
der funke være et fors i mit liv, naar
min vilje er modsat Guds, naar jeg
ikke kan sige: „Din vilje se.“ Hvis
min vilje af hjærlighed hører sig for
hans, er der intet fors.“

Maaden at lage forslet op blir der
for altid: Glad, af hjærlighed til Gud
at modtage den prævulle, det tab eller
den smerte, han sender.

(Ved D. G.)

Evas første val.

Indsendt.

En sand hændelse.

(Forfattelte.)

„Vi telegrafferet siebziffig til dia-
tonitshjemmet i Dresden, at, hvis
doctor Waldner forlanger en suge-
pleierstøtte til M., maa denne plads ikke
befatties før morgen tolv imorgen; jeg
kan til den tid være der og saa mine
vidnesbyrd og rejse til M. og indtage
min plads ved hans dødseng.“

„Vi lage plads som sugevogterile
hos en ung hert. Det var jo en hel
standale.“

„Han er jo daenbe, hvad betydning
har det da, om han er ung eller gammel,
mand eller kvinde?“

„Hvad vilde verden sige?“

„Verden skal ikke saa noget at sige.
Doctor Waldner har aldrig set mig, og han

er det jo, som pleier kroen; jeg be-
hører saaledes ikke at fravære for at
møde nogen lange, som kunde „jealjenude
mig, og frugt for smitte vil nok holde
besøgende borte. Desuden ved du,
hvilken foranbring diafonisdragten
ejst. Den gjer jo en næstet uskende-
lig.“

„Men din farvært troer du, at han vil
tilhøre dei?“

„Vi kan ikke saa at spørge hem
herom. Øvert siebziffig er fortællt, og
det gjælder her mere at lyde Gud
end mennesker. Det er en højpligt
for mig at gaa, — jeg maa gaa!“

Der løs en henrykelsens støtte i ben
værne og indvælige, om end at spørge
maade, hvorpaa han hære til åse ord,
som overvælde den let besærlige mor.
Månt hun endnu lavede med at gi sit
samtykke.

„Det er upassendel. Men du ikke
sænde en anden som du har tilhæftet?“

„Rei, det er mig som er iende, du
ved bet, mama! Sagde du ikke selv,
at det vilde være dig hjart at se ham
din infnemmelighed?“

„Jovilj, versom det blot lob sig sjæle
paa en anden maade.“

„Vi har intet altfor længe, at man
vi handle.“ sagde Eva afgjendt; ma-
deren gav ejer; hun hørte, at hun
var en virkelig indre overbevægning om pligt
tunde brive Eva til et strib, han ejer
selv vilde virkning.

Planen lykkedes, og i sin blidom ihæ-
dragt trædte Eva stille med hændene
hjerte ind i Waldners sy-barrelje.
Doctoren tog venlig imod hende, gled
over at ha fundet en duelig medhjæl-
per i den jyges pleje, og ejer at have
givet nogle forholdsregler, so kol han
hænde, for selv at sage noget timers
høle i det tilstødende værelse.

Det var aften, lun natlampslyse
saa oplyste værelset. Den lyse lue i
en urolig feberøvn med ansigt vendt
mod væggen. Eva lyttede til ret quæ-
tige og uregelmæssige aandetakt, og
overbevægningen om at sidde ved en
dødseng hjernede enhver tanken paa

hende selv, hun tentte han paa, at han var en ubærlig sjæl ved evighedens grænse, — og hun gribes af en bærende uro. Hvorchen slulde hun gaa? Hun kastede sit ansigt i sine hænder og forsøgte at bede. Da ubrædes tilfælden of et udvæk fra den fuge, der gjen- nemhævede hver Åre i hændens væsen: „Holdt, wine herret!“ ræbte han i tilbælte og forsigte at træle sig op, „er hende ikke? — ja, I ikke, at hun er en højengel? — Det er min gode engel — hæberne rene billede følger mig altid siden — Det vil helle sig isættem i hænden og mig. — Mezzestet bjæsle! til hende ikke voer! — jeg forgaar, — jeg sunder, — nei, — mørke, — bob.“ Han løst ubarmat tilbage paa puben, og med blæsende hænder lagde Eva en syldeklæde som paa hans glædende tæte.

Blæselen tog ej, og han blev roligere: „Jeg har hende væn baller, mis- leade, glad og lykkelig, — jeg bren- drede hænde, som man brenner en fljen blomst; — men saaledes jeg jeg hende ikke nu. Se, det er han der flæser, — hvorchen? — o, slip mig! slip mig, jeg maa følge hænde, — red hænde!“ Han fastede sig urelig paa lejet, som om han ville rive sig løs. „Se, hun vender sig mod mig, — hæberne ubærlige, rene aushjørne er blegt som marmot — hun gyter, er det for mig? — dog, hun er reddet; — men jeg — hvem skal reddet mig? Hun har holdt mig tilbage fra ugenanden, — fra et quale dybt, — men hun er for lang; til himlen kan hun ikke løse mig. Bob, — dom, — evighed!“ gjenstog han med tung over- forsigthej, inntil jedesundet alts gjorde hænden læbet tanje.

Eva var vist tydet. Tanken om hænde havde altid fulgt ham i alle døse maaneder; han laa hænde sin gode engel; han ønskede at bli frelst fra synd og død og dom. — O, var vi ikke befjendelighed glædelige? De bragte hændes hjerte til at hænte af aldrig øuet lykkelighed, — og dog — hvorleden hun ikke paa samme tid ved sin afmagt. Hvad kunne hun gjøre? Det var for- fordelig at høre, hvor hæden, dommen og evigheden var gnuopnærende, ubeskrive magter for ham, uden at kunne få et ord til trost og hæb. Sygdommen var altfor voldsom til at tillade nogen samale; han saa kun de billeder, som hans ophidsede fantasi og usikre bødsyge frimældte. Men det er i timer som disse, at en kristen føler vel- signelsen af livet med og i sin frelser. Eva følte med glad forvirring sine hænde. „Eng Dem her,“ sagde hæder

uden at hænde bejævredede med ja og auen, — hun følte, at hæden ikke ville bertrælle Waldner i denne særlige, berghilsede tilstand. Hændes tro og troldomshed blev præsteret; dog efter dog forlæb, uden at der indtraadte no- gen synlig forandring. Vilbelsen ved- ble med usermindstet styrke, og fantasien var næsten altid be samme, en blandning af erindringer, og frygt, — minder om hænde og livet — frygt for hæden og evigheden. Undertiden funde han dog tale stille poesi, milst om den forbundne pige, — billedet af det men- neskeligerene og uskyldige, der syntes at have gjort et undskeligt indtryk paa hans hjerte; men disseimer var hurtig forbigående og efterfulgtes løbbaalig af en plagende angst. Gængelig en dag følgt den fuge i en sau, som dødeven haabede hulde bestreft en tørst til hæn eller bob.

Eva lynde til denne udtalesse med et bænde, som i det første siebold fore- kom hænde lammende.

„Dad mig straks vide, naar han vænner.“ sagde lagen, „jeg vil gaa ud i haven, mit hoved er løs- tung.“

Den lille sommermøkk milde bæn- ning fullede over naturen, byens form var sphæri og ingen anden ind noerde Eva's øre end den syges dybe aands- drag. Hun tog en bog og forsøgte at løse forst dumpe den uro, som behæf- stede hænde. Matampen klinnede liggende paa hændes fine, blæse ansigt, mens han selv melankoliisk løste side efter side.

Et jæv brachte hænde til at jæve op,

og hun mødte Waldner's mørke øine, som med klar berigthed og med et for- stende blist hvilede paa hænde. Hun træste sig hurtig, hændes første jæve var en jublende lovdang; men det for- stende blist brachte hænde til at stjæle; var hun gjenkjendt? Han fullede at- ter og liffede sine øine, som om han vilde sove eller samle sine tanke. Eva erindrede sig ligens anmodning og syntede sig ud for at underrette ham om den forandring, som var indtraadt.

„Han er vænget! han lever!“ ub- brød hun, da hun mødte broren paa vejen til sygevarelset.

„Ved sin bevidsthed?“

„Ja!“

„Gud være lovet! — Men hvad fortælls Dem? De er bleg og stjælvende. Er De juav?“

„Nej, — jo — jeg ved ikke,“ saa rede Eva forvirret og janl ned paa en stol.

„De er overanstrengt og trænger til- skærs med glæd forvirring sine hænde. Lang Dem her,“ sagde hæder

Waldner hurtig og forlod hænde for at gå ind til broderen.

Eva funde ikke lave, men hun var talnemlig for at være en hænd alene. Hænde Waldner gjenkjendt hænde; var det usikre, funde hun ikke bli her; men funde hun følde ham netop nu, da han næst trængte til hænde? Det! hun måtte ikke før en værste ube- grundet synge forsomme sin pligt som fristen. Han vilde neppe i sin syge- pleierske gjenkjendt hænde.

Hun blev beroliget ved denne tank, og det var med en følelse af tryghed, at hun i spillet betragtede sit ansigt, omgivet af den alt hænde og pandede hænde diafoniskehue og icke paa, hvor forsyndigt det villede var fra det, der mødte hændes øje, da hun betragtede sig selv påsæbt til det minderordige farne bot. Hun stod endnu hænsuknet i disse tanke, da lagen kom og hænde hænde til sygevarelset.

„Krijen er lykkelig overstaaet,“ sagde han, endnu febret endnu ikke gan- se har forladt ham, og han vedblir at tale om „hænde“. Han spurgte mig lydig om, hvem det var, der sad hos ham, da han vaagnede; „hun minder mig om et bælterntyr i Dresden,“ sagde han; men jeg har hædet ham om at berolige sig og være overbevist om, at De ikke er noget belbesjædtlab, men fin en nærmest sygeplakieret, og dermed lod ham sine fantasier forske, og sagde, at det vel kunne var en behagelig drøm, der havde ladt ham se denne uighed. Jeg hænder, at han skal halde i fam og vaagne med sinds jæds og jæling intogen.“

Vi kan ikke timeos, ikke engang os, efter dag følge Eva i den ilb, som nu fuldført. Waldners helbredeelse vil fremad, og til Guds store glæde mæfede han, at stort og alvorlige tan- ker rakte sig mod ham. Dobens næ- bed hænde vist ham livet i et nyt lys, og om end forvildelsens hærlige uro og frygt var regen for en roligere tilstand, vaabede han dog, at der var vognet den uro i hæns hjæl, som beredt vejen for fredsflygen. Men hvad Eva sam- tælg hermed saade, var hændes egen nærmerehed til at meodel ham den hat, hun saa nytig haade vunder i evighed om verdens frelse, forsonings- hært hemmelighed. Hændes ring- dom los hæder nu, at kristendommen vedstænder sine leire ved stormstøb, og da hus næsten hadde mod eller mægt til at træde frem paa denne moede, anjen han sic for aldeles unødig, über- anende, at hænde „ville umøjeligt“ virkede mere end vildslende ord.

Waldner var ikke nogen uabenbar eller med bevisshed afsjort siende af forset; men han var fremmed for hæn- lete. Nu, da tanken om hæden havde ladt ham føle sin egen afmagt og træng- gen til hjælp, vaagnede der en stor interesse for kristendommen hos ham, og til den bliv sygeplakieret hvilse han spørgemaal, som han ikke ville ha hav- mod til at vise for en person, der var fremstrædt læreberettiget. Hændes son var simple — hvor sættigt forekom de hænde ikke selv — og dog gav troens inderlighed dem en varme og et liv, der ikke blev uden velsignelse.

I de første dage havde Eva ingen fornøjet ansig til at synge gjenkjendelse; men dette blev ikke saaledes ved. Hun mente, at Waldner's blit be- gyndte at følge hænde med et paa en gang forstående og drømmende udtryk og hun følte, at hun måtte træffe sig tilbage. Det var suer, suverre end hun vovede at tilstaa for sig selv, at stilles fra det lille mørke værelse og den blæse refonvalcent, der endnu trængt sin meget til hændes pleje; men et bre- sta moderen som hænde til hjælp i denne fam, het var hjælpligt, men be- falende, og hun måtte oblyde. — „Jeg var svag nok til at tillade dig at spile en doende,“ saa rede hun, „men jeg ved nu, at latitnant Waldner's liv ikke længere fører i en bestemt fare, og jeg kan ikke indeholde tanken paa de ubehageligheder, som din overspændethet og min sygdom har udset dig for, mit elstede barn. Jeg har ikke haft mob til at meddele din far, hvad der er hændt, og hjælper for den mulighed, at han kan komme hjem og finde dig borte. Kom derfor ikke tilbage! Stund dig til din elstende, urolige og lang- tidsfulde mor.“

Gott,

Vejsendtighjælper for Spøgane, Wash.

Guds tjeneste ved past. C. W. Holden i Hotelhuset bagved den næste kirke paa bjørnen af Division & 3rd.

Hver lørdag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsstofte kl. 10 formid.

Frindelæringssamrådet hæ- to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Bigeforeningssamrådet den sidste tirsdag i hver maaned.

Alle er indbudt til vere gudstjen- ster.

Gaaer du i Kirke med det rette sindelag?

L.

Frede læser! Du er formodentlig en Lutheraner, ja, du er opdragen og forstyrret i den lutherske kirke. Maa du ogsaa medlem af en luthersk menighed. Og det vilde være glædeligt, om jeg var tilfældet. Men du betalte, ja burde du være det. Og i særfaa ejer du Guds vilje ved straks at indmeide dig i menigheden. At gaa ud i et menighedsaar, hvor der er anledning til at flue sig til den, er uobhageligt det samme som at gaa udenfor Guds næderige paa jorden. „Men Gud dømmer dem, som er udenfar“ (1 Kor. 5, 13.)

Som luthersk kristen og endnu mere som menighedsmedlem gaaer du nu vel ogsaa flittig i kirke? Hafveld burde du gjøre det. Det er jo ved gudstjenesten du skal bli velbedt i din salighedsdag. Gaaer du ikke flittig i kirke, saa maa det være, fordi du hænger som en far græn paa vintertid, og intet andens samfund har med Jesu.

Men gaaer du end flittig til kirke, ja er det ikke no. Du maa gaa der med det rette sindelag. Dertil siger Salomon i proæd. 4, 17: „Hvor din job, maaer du gaa til Guds hus! Mæ holde sig nær for at høre er bedre, end at bænke og give offer.“ Salomon vil hermed sige til dig: Se til, med hvilket sindelag du gaaer til Guds hus! Kuanaaer du gaaer der med det rette tanke og i den rette hen-sigt, saaet du ved sig selv, du er ved gudstjenesten en egen for at besørge din hjæls salighed ved at høre om frelsen i Kristus Jesu. „Giv dem han forhørte ved mit eget blod,“ og ikke af nogen anden grund eller i nogen anden hen-sigt.

Og om nødvendigheden af saaledes flittig at besøge den offentlige gudstjeneste og tage del i den med det rette sindelag, er det, at jeg med disse linjer tillader mig at tale lidt til dig, min ven.

Du maa altsaa ikke gaa til Guds hus af vase, ikke fordi du skal maaer dig for mennesker ved at bli hørt, ikke for at have en behagelig sammenkomst med andre folk, ikke for at træffe siegt og venner, ikke for at se eller bli set, ikke for at høre nyt efter fortale nyt, ikke for at sagtage, hvorledes folk er holdt, ikke for at fordrive tiden, ikke for at se paa en pen og vellundrettes liste, ikke for at høre orgelmusik og forsang, ikke for at høre en god og Robende taler, selv om prædikanter er en saadan, ikke for at behage præsten, men heller ikke for at finde seg i ved ham, — ikke med saadanhenligtet eller med et saabundt sindelag maa du gaa til kirke, men heller ikke ved paa Salomons ord.

Du maa altsaa ikke gaa til den offentlige gudstjeneste paa samme ligegyldige manér, sao du f. eks. gaaer til en bælt for at handle eller i begyndt høst en ven. Men du skal gaa der med bælt, alvorlige tanke, hukende paa, at du i kirken skal male bin Gud. Ullerede i dit hjem der du derfor forberede dig og bede Gud velsigne din tilfælde. Du har hørt en velsig og oprigtig berfærmelse for din sjæl frelse, når du gaaer til Guds hus. Hør du det, da vil tu heller ikke under din tilfælde i nogen henseende opføre dig paa en letfærdig manér; ikke høste dinne venner med hukende latter, letfærdig fljemi og ej tæle jomfru, men, som det sammestig en frelsen: paa velen til kirken, ned kirken og i kirken ikke uhyrlig opfører og trængt godt. Værlig og bestedien

der du indtaget din plads i Guds hus og betræde, at Herren din Gud er allerede der for at tale med dig om din udspe-lige sjæls frelse.

Mæ gamle sig i flokke udenfor kirken for at tale om vold-tid, handel og vandel og andre hverdagstilhængere for gudstjenestens gæster, er ikke hædeligt og pent for tilfælgsjægere; dermed forstyrret saa let der kriselige aar og den gudhængtne sindssættning, hvormed man har træbe ind i Guds hus. Dette har du desfor ikke gaaet.

Du har, saadbt muligt, komme til Guds hus i bestemt tid og aldrig komme før sent, derom du paa nogen maade kan undgaa det. Det er vise folk, som altid kommer før sent til kirke, men der er ogsaa vise folk, som altid kommer før sent. Men skulde du ved en eller anden ukonstret hindring en gang komme før sent, da hør du ikke uden videre god ind i kirken, og slet ikke med stol og lampe, uden at tage hensyn til, hvad der foregaar. Enhver kristen har hørt fra megen kristelig taft og instinkt. Du har hørt ved doren eller bli staaende i forhallen, hvor der er en jædau, for at erkære, hvad der foregaar i kirken. Høreretter du presten for alderet, for du ventet med at gaa ind, eller hører stille dig ved doren til hon er færdig. Maer salmenangen du allerede hører, kan du finde dig plads uben at forværlige noget forstyrrelse.

Vi andre husler jo vel fra det gamle land, at tilhængeren ikke stodden for doren, mens præsten Rob for alderet og vor paa predikstolen, saa ingen til hører komme ind eller ud af kirken, uden nødvendighed ved det. Dette føle, fordi andagten ikke skalde forstyrres. Mæ komme tilhængende og lærende folk i Guds hus, idet man ser sig om til alle sider for at mængde tilfælgsjægerne og maaale begynde at hælle til højre og venstre, foran sig og bagved sig, et baade usæmmeligt og forstyrreligt. Men om nu nogen skalde drage ind i kirken paa en saadan uretten manér, saa burde dog ikke de, som allerede er i kirken, vendte sig i sæberne for at je paa en sanden. En saadan opmærksomhed tilkommmer ham ikke.

Det har hændt mig mere end en gang, at midt i prædiken, naar jeg ved slutningen af en benægtelse havde noget rigtig alvorligt og indbrængende at lægge mine tilhængere paa hjertet, og vor stædt med enten at stede Lovens brod i den sovende hundres samvittighed, eller hujvale det oprette hjerte med evangelieets længende balsam, — da, i dette højdelige og belejlige øjeblik, kom to eller tre og sommetider flere stænde op over kirke gulvet, os — hele menigheden vendte sig om for at se paa de indtrædende. Og der stod jeg sted og ståede, ja vistelig harm over at være blevet forstyrret i et saa vigtigt øjeblik. Og om jeg nu forsøgte at gjen-tage min bevisstelse og sige, hvad jeg ville ha sagt, da jeg blev forstyrret, saa jeg dog tydelig, at tilhængerne havde tabt opmærksomheden, og — det hele hænde ikke eller ingen viulning. Højdeligt maaatte jeg tænke paa, hvor saadbt det dog er, at Gottes er en tjuenbunstner, ejerbi det funde hæles ham at forstyrre mi i det øjeblik, da han funke afstedkommne mest stade for tilhængerne og ærgre mig doglig.

Dertil, ærede læser, glem aldrig, hvor du er, naar du er indenfor gudstjenestens dør; her, hvor præst og menighed opdogger sin med Guds ards høje og hellige sandheder der an-gaaer Jesuens evige frelse.

Hør du da indtaget din plads i menighedsforening, der det først, du gør, være at hænge dig til stilleben. Og sammeleget er det, at gjøre dette med din et hoved og følde de bænder; thi dermed, at du i menighedsforening (fortsat paa næste side).

Gylle.

Hør du heri mit marsh, som sagde efter lyden? Hør lidt vidt og stedt ubr i den rike, verden, men saadbt ikke, hvad han sagde. Tæt og mildmodig vendte han hjem hjem.

Hjemme ved sindesiden saet han se en lille lille fidde.

Hvem er du? spurte han.

Alt nu et lille.

Vilke! Og jeg har sagt verden rundt for at finde dig!

Og jeg har siddet her og ventet paa dig hele vinteren.

Men dette ikke er mange lagen? Sætte til man finde... og lad træver man langt ubr i det fjerne efter den. Denne sidder den hjemme ved dines døren og ventet. (Voc. Wollen.)

Seattle.

Immanuel lutherske Kirke af den norske Styrke. Øverst af Oslo St. og Miner Roenne, Lake Union Gar.

Gudstjenesten hører Sandbag Formid-dag kl. 11 og Aften kl. 8.

Iste Sandbag i Maanedene: Engelsk Gudstjenest om Formidbogen, og Iste Sandbag Engelsk Gudstjenest om Afte-nua. Eller alle Gudstjenester paa Norsk.

Sandbagstale hører Sandbag kl. 10 Formiddag. Undervisningbaade paa Kors og Engelsk.

Morgnelse hører onsdag aften kl. 8.

Ungdomsforening hører Fredag Aften kl. 8.

Menighedsmedle iste mandag i hver maand.

H. A. Stub, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Til salgs.

100 acre, ca. bei Ishiak maa hø, ca. bei Hø, maae gærdet med vandet ved, 15 mil fra Fredericia. Det nærmere undertrykning hæn-sende man sig til C. A. & C. Cimatti, Far-kens, Skt.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - - WASH

gentlige forsamlings lær din børn komme til syne ved legemet og på tross af stilling, giv du et godt eksempel, som vil angøre andre til at gjøre det samme. Denne din anbøgt øvre tilskuelomst vil gjøre et mægtigt indtryk paa de slave og ligesyldige, som måtte høste rundt dig, og hvortof som oftest ikke kan løs slænger sig ned i kirkestolene paa alt andet end fristelig og formellig vis. Denne stille børn, med det samme la træder ind i Guds hus, børde fornemmelig indeholde dybe to styrke: først, at du beder Herren saaledes velsigne embedet paa dit hjerte, at du blir bestyret i troen paa din frelse og opfiammet til at føre et fristligt liv og levnet; andet, at du beder Herren om din sjælesørgere nævne til præbiler i saaledes at lægge dødens og liveis vel frem for sine tilhørere, at deres sjæle kan frelses. Saaledes at både dit Ljekrind til Gud, med det samme du tager høede i handen, har du gjøre enten du er ung eller gammel og ikke stamme dig ved at lade mennesker se at du beder.

Stalbe du somme lidt for tidslig til skole, før du optage tider med at læse dagens tøffer og salmer i salmebogen for bedre endvidere at stemme hjertet til anbøgt. Hvis du ikke bøgerne tøffer med anbøgt og eftertanke, så du har indholdet godt i hukommelsen, så kan du drage dig præbilenens indhold behøve til nytte.

Når da den egentlige gudsstjeneste begynder, har du som en evrigt krisen med hjertets anbøgt og dybe alvor bestyrt i alle de gudsstjenestlige handlinger. Det presten bør træde ned paa stænken og begnen træder frem i fordrøren og beder indgangsbannen, da har du med foldebe hænder, hævet hoved og hjertets tante vendt mod Gud, ta del i denne bøn. Det far sig ikke godt ud, at en del folk, måske de fleste, under de flestige bønner og gudsstjenesten i det hele taget, sidder og ser sig ligegyldige om i stilen eller indtager udelukkende stillinger. Hvad vilde en aabenbar vantes eller tilhører, om en Jacob var tilstede, tanke om Jacobanne fristrels anbøgt? Hvad slags indtryk vilde det gjøre paa ham? Og hvad mon Gud tænker om Jacobanne tilbedere?

Det er en aldeles fejlagtig opfattelse af kirkesunnerne, hvisom du mener, at det er bare præsten og bøgnen, som skal være i stilen; thi ligesaa lidt som præsten eller bøgnen kan tro ikke dig, ligesaa lidt kan de forrette dine bønner. Nej, alle skal bede for hverandre og med hverandre i de offentlige bønner i Guds hus, og det med dybt og helligt alvor. Denne rigtighed betyder ikke, at han træder frem for menigheden: "Lader nu mig og præsten bede; men han prædicer alle til at bede, siger han rigt: „Lader os alle bede." Dette gjælder nu alle bønner under disse gudsstjenester, indgangs- og slutningsbønnerne, bønnen for og efter præbilenen, alle de saaledes folket, som præsten værter for alteret, samt bønnerne ved barnebøb, altergang, og naar hør bedes for syge. Alle disse bønner med undtagelse af bønnen for præbilenen og for syge findes i salmebogen. Hvis nu nemt at kunne finde disse bønner under gudsstjenesten, var du længe mere ved dem.

Et eksempel paa Jacoban indeelig bøn for hverandre os med hverandre har vi i det lide kap. af ap. ej. Da Peter og Johannes var løslabte af fængslet og kom til sine egne og fortalte, hvorebælt var gæret dem, da "oplæstebe dem" — den hele menighed — "på stolen til Gud.... Og da de havde bedet, blev også de løslabte, hvor de var forsamlede." Tænk, Herren løslabte med alle de tilbedere hvorebælt var også sig, ligesom et sti, der besøges af besøgerne, til legn paa sit velberhag i denne menighedsbøb, "am drøg til gært bøn!"

O, min læser, at dog du og jeg og alle andre fra fællesgense funde og vildt med Jacoban indeelig bøn, som hans første friste, "Sambrægtig opfaste vor rost til Gud" under bønnerne ved gudsstjenestene, Gud til velberhag!

Men, ligesom du nu skal ta del i bønnerne, saaledes har du også ta del i salmesangen. Ja, salmesangen er jo igrunben lov- og tallefemner. Salmesangen i vor lutherske kirke er meget opfærende og bestyrkende for troslivet. Mange en anseglet synner kom til mig i handbogsmøgen bedrævet og nedbøret i hjerte og famvittighed; men når salmesangen lig store bolgeslag tonede gennem kirken hvælvinger, da blev den trætte sjæl ligesom paa sangens vinger løftet op til Gud, hushuset og stamt til hellig anbøgt. Maaže du har erfaret dette. Du har desfor af hjertens glæde og lykke synge med, og ikke tænke, at det er noget, at orgelet spiller og føret synge; thi også i salmesangen skal du mæde din Gud, tale med ham og udgåbde dit hjerte for ham. Du skal desfor ikke bare synge af struben, men lægge hele hjertet ind i sangen og tillegne dig ordenes indhold; da først blir din sang delagt for Herren og din sjæl til opfæstelse.

Men du siger måske: Jeg kan ikke ikke synge, jeg har ikke ingen sangstemme. Det er for mange vedkommende en blid og har indbillede, måske også for dit. Dette funger og er dig med redegivelse hvilket sangbag i at synge, som skal du til din forandrings effekt, at du snart er en temmelig god singer. At kirkesangen er saa dørlig paa mange steder blandt os, har simpelthen sin grund deri, at folket ikke vil leve sig selv i at synge. Og dog siger apostelen Paulus: "Tilstalter hverandres med salmer og lovsange og andelige viser, og synge og lege for Herren i eders hjertet" (Ef. 5. 19).

Når indgangssalmen er tilende, træder præsten for alteret med ansigtet vendt mod alteret. Og, naar de sidste toner fra orgelet og sangen er hænslende, vender han sig med ansigtet mod menigheden. Det er, at præsten, naar han snart for alteret, snart vender ansigtet mod alteret og snart mod menigheden, har en stor betydning, som du måske aldrig har tænkt rigtig alvorlig over.

Når præsten snart med ansigtet vendt mod alteret, betyder det, at han taler til Herren, for menigheden. Når han desmod snart med ansigtet vendt mod menigheden, betyder det, at han bringer bud fra Herren til menigheden. Præsten er saaledes under hele gudsstjenesten bønde som Herrens tjener og menighedens tjener mellem man og mellem Gud og menigheden. Ikke af egen modigfuldommenhed; men som et "sendebud i Kristi sted," der beder og formarer i Kristi sted: "Lader eder forlige med Gud" (2 Kor. 5. 20), udfører han alle sine forretninger i stilen. Det skal du i al ensførlighed og opnigtlighed tro, eller skal du ikke del i gudsstjenesten med det rette sindelag. Tro du at præsten er blot en slags selvbestaltet lejevend eller husefar, der bare udfører sine forretninger i stilen som et lejevæb, da har du ingen nytte eller velsignelse af din tilgang.

Forts.

"Rams Horn" påstaaer, at i stidet er der ikke bøn, hvor Kristi evangelium endnu aldrig har lydt, og at der er tusinder af mormonere, som aldrig har hørt den gribende fortælling om Kristi forsoning gennem forståboden.

Gamtblig læser vi i et andet blad, at de har fået begravet fængsel i Carthage, Ill., hvor selvens stifter, Jos. Smith, blev stadt af en rævende folkehob. De b. talte \$4000 for bygningen og sagte at bruge den som misjonshus. Det blir ikke travlt af at misionere.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGE

DENTISTS

Crown and Bridge Works Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. • • Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
North Puget.

Notary Public,

Udskridiger alle lovlige Dokumenter
som Etterst. Rentekasser, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA

WAH

Lutherst Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Normalt har vi et udvalg af forskellige salgsrum
i vores Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.

Pastor G. Petersen, Emigrantmisjoner, møder, træffes i Pilgrim-Hus og

haar Emigranterne bi xeb
Maab og Taab.

Bal. fra Danmark fra Osten, tages med Bal
Line Street car fra til København.

Skandinavisk Boghandel.

Ei stort Udsalg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Kritiske samt alt, som tilhører en vel udvælgte Bog- og Papirhandel.

Ordres pt. Post expedieres hurtigt.

VISELL & ECKERBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

• • "PACIFIC HEROLD" • •
et fristligt ugeblad, a religious weekly,
udgivet af præstekonferencen for Pacific distrikts
af den norske kirke ved M. P. Xavier fra
redaktion og redigeringsskøn.

Entered at the post-office at Parkland,
Wash., as second-class matter.

Vedet kost	
for næret.....	50 Cts.
halvåret.....	25 Cts.
Hil Europa for et år.....	75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Derfor gøbbesfuldt dette, at man ikke længere sætter Pacific Lutherian University Association og Pacific Herold under et. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale statten for sig, maa sende sin sidste stattefottering eller ellets opgive en gennem uanlogt bestrielse over latiens beliggenhed.

Med penge i almindelige breve er altid daa offendorens eget ansvar. Den kan komme frem, men kan ogsaa komme bort, og ingen ved hvort. Send høst "check" eller "money-order."

Godt, at du ikke opfører bladet.
Bedre, at du læser og betaler det.
Bedst, at du saar en eller flere nye abonnenter med dig — at læse og betale. Th' da kan du endog få — "Gode i Egypten og Palæstina."

Man har nu nemlig sat os ifrand til ikke alene at støtte Herold en ny troic, men endog at gjøre følgende tilbuds:

Abonnenter, som betaler ud sin gjeld til bladet, sender for et år i for-
flug og saar to nye betalende
abonnenter med sig, kan saa sig tilhæn-
de dog, som heber: Godt ure i
Egypten og Palæstina. Bes-
gen indeholder over 200 blad godt læ-
festet, er forsynet med bra billeder og
er godt inbundet. Han, som i sin tid
gjorde disse bindning, heber N. Ljerna-
gel. Dette tilbuds gjælder ogsaa enhver,
som i forstud betaler bladet for sig selv
og for to nye abonnenter, naturligvis,
forsynt som oplaget sæller, het er
nemlig kun begrænset antal eksempla-
rer, til samlet over.

I fasteliden.

Se din frijsct forjet tager
Og til offisiellet gaar;
Nu Guds vredes vin han smoger;
Thi i verden's bed han staa.
Han for sandt er det Guds lam
Døbt med verden's synd og flam,
Han er Jesu, for os friider,
Og i verden's bed han liber.

Alt er stet os ill baade,
Hon var friske har fuldragt,
Derfor er og alt af noede —
Gud har selv tilrettelagt
Gjennem ihelle og bob
Det, som sindre kan ret nro —
Hele verden som kan bunden
Er i Kristus fæst og bunden.

Gi sig herpaa at fortolke
Et et breve spot med Gud;
Thi han alle dog fortolke,
Og de jængene dog slap ud —
Rust de tældende tanke bort,
Alt har Jesu for dig gjort.
Ja han har dig fæst og bundet,
Evig friske for dig bundet.

O. Jonassen.

Er det aften- eller morgenrøde?

"Lyset blinner i mørket."

I blandt alle hedninger har del in-
dianerne i hele af Nordamerika de re-
nestre forestillinger om Guds usynlige
væsen, hans evige kraft og guddom.
De talter Gud „den store aand," og
talter om ham i de mest opbevarede ub-
tryk. Han beberster alt, ejnemindes-
get alt, formaaer alt. I blandt deres
oltridsleveninger findes ikke et eneste
spot af egentlig afgudsbygning, intet
noget ville, hverken af det, som
er i himmelen eller paa jorden, eller af
det, som er under jorden. Hvis og her
blandt indianerne findes det sagn, at
den store aand fordum havde forlyndt
deres forjættet tilkommende ting, at
han endnu styrer naturen til deres
bedste, at engle fordum havde talst med
deres farne, og at de havde været i be-
siddelse af en hellig bog.

Merkværdig er den erfaring, at nord-
amerikanerne ikke sjælden ved
synt at videbogen, som er blevet dem
overladt, og hvis historie er blevet dem
foredraget i flere træk, har brudt
ud i de ord: „Det er den bog, som har
tilhørt vores forjætt."

Forsigtigt tilhører dette sagn, at der

kan komme en tid, da de otte skal et-
holde den table bog tilbage, og da pro-
fetens aand ogsaa ottet skal bli udgået
over dem, ligesom fordom over deres
fædre. — Hvem ejshender ikke i alt dette
spot af det gamle testamente aabenba-
ring? Det kommer, at mens de
daner om brandofferaltaret, raaber de
hjæl og her med lydelig stemme: Juhu
(Jehova), og i deres hellige lange ha-
reb der et ikke uindsigligt „Halleluja".

Ja selv nytestamentlige spot om en
enbaaren Guds son, der har udgået fra
blod for de syndige mennesker, sommer
i her & sogn. I aaret 1811 kom
nemlig et gejædtslab af indianerne hav-
binger fra det øverste af landet til stat-
holberen i forst St. Josef i øvre Ca-
nada. En af dem førte ordet og holdt
efter indianskt vis en tale til statsholber-
ten, hvori han blandt andet sagde:
„Engang stod den store aand sie —
han mente dermed en overordentlig
hjerne — i himmelen's spæ, naageede
over sine røde børn, over indianerne.—
Se, da kom siet herved i stiftelse af et
barn og løb sig se af vores hammer, der
dengang havde fred og naageede ved de-
røde stors raabsild.

Bludselig blev barnet til en ful-
kommen mand; vi tog Fredspiben ud af
munden og forbørsleds. Hengt som
aldrig i den røde mand's bryst, — dog
her stjal den røde mand og faldt til
jorden. Barne-manden hørte man tale,
såd vor hans hemme. Den røde mand
sælte sig ikke længere forundret.

Hin sagde: „Jeg kommer og vil
fundsgjøre dig noget, som du ikke vidste.
Jeg er den stærke hjerne af den store
aand sie; jeg er hans enbaarne son.
Da jeg saa, at I alle var onde og
dræbte hverandre, se, saa kommet jeg
nu herved for at sige eder, hvoredes I
stal opføre eder mod hverandre. For
mange tusend aar siden er jeg kommen
til de røde austrer og har udgået mit
røde blod for dem!" *

Saaledes endte indianerhændingen
sin tale. — Tor vi ikke vært ejshende et
bærende stin af „det lys," som stinker
i mørket, og som heller ikke for hedninge-
nerne har ladel sig ubekendt, men hvid og her, stinnet ned og saa på
deres mørke veje?

P. of. H. Willelsen syldie sine 70
aar den 25de marts fastleden, og i den
anledning var der en døsler festlig til-
stæning ved stolesæderseminariet Sions-
hus. „Lover den herte, den morgige-

gang famles blad," var de salmer, som
festen begyndte og sluttede med. Pro-
grammet ses at ha været meget rigtigt.

pastor Th. Johnson aabnede festen
med hon, hvorpaa prof. R. Xavier bad
forsamlingen velkommen. Festalen var
prof. dr. H. G. Stub. Dernæst fulgte følgende taler: af past. Vor for
mr. H. Willlesen, formand Torgers-
son talte paa Iowa bisiklets vegne,
prof. Chr. Knudsen paa Luther-Colleges
vegne, prof. S. H. Jordahl paa L. R.
S. vegne, og mr. Joseph Brende paa
Alumnats vegne, dernæst holdt past. Th.
Johnson en tale. Da St. Olaf me-
nigheds vegne talte past. Selum, og
paa specialkonferencens vegne past. Viefels.

Et blandet for sang efter festalen:
"Abide with me," og Minnehalla
mandator: „Himmel og jord skal for-
ga," efter talen for L. College. Efter
talen for specialkonferencen sang en trio:
"Softly now the light of day,"
hvorpaa meddeltes biljenet og lytten-
ninger, og saa kom sluitingspsalm og
velfigurelsen.

Denne støtte fest gjorde, som man
kan tanke sig, et dybt indtryk paa den
gamle lærer, og hver gang han i de
komende dage og aar saar lov at
stanse tanken paa Guds nædige veje
og forelæser, vil vi hævde denne fest atter
og atter dække hjem, som en af hans
livsørstens højeste og mest opmunt-
rende minder.

Gud lægge endnu til hans siens
aor saa mange dage og aar, som han i
sin vissdom og hjærlighed ser det tjen-
stigt for sit riges sag og for den gamle
tro arbejde's eget og hans hjælps hande
vel!

.Dine hjerter du opmande,
Som skal voigte dine saar,
At de friit mod ulven stande,
Som din hjord fast ejtertraat!*

Betalt paa Herold.

Herman Anderson \$1.50; G. O. Stor-
zelli, mrs. R. Sandager, mr. R. Emb-
recht, Mr. Lee, Ole G. Braaten, K. Dominicus
Nielson, T. E. Christensen, Peter Andersen, mrs.
Andrew Carter, Union Juven, D. R. Lee,
C. G. Knudsen, C. Christian Jensen, Mr. G.
Fossen, Mr. Jahr, A. C. Berg, Paul Dahl,
Ole Hansen, D. Olsland, Andrew Christen-
sen, Laurits Larsen, Peter Hansen, D. R.
Vilhjalm, hær 50c; past. H. Dunn, D. B.
Christensen, C. H. Vanier, hær \$1.

Fra Moderkirken.

Det norske bibelselskab er af nylig døde Anne Marine Johnsen fra Ørskog indsat som hoveds universitetsordning ved testament af Åben non. f. aar følgende: „Det er min vilje, at a lt. hvad jeg maaite efterlade mig af kontanter, fast eiendom, lader eller klæder, skal tilfølge det norske bibelselskab. Min højest ladt i livet har været min bibel, og det (elskab, der har til opgave, at få lagt den i hørmænds haand, synes mig at gjøre Noets nytligste gerning.“ — Hoveds efterladenskaber belever sig til omkring 2,200 kroner.

Forenningen til udlejning af kristelige skrifter blandt konfirmanter og stoleungdom har i det forløbne aar haft en indtægt af kr. 2,646 89 og udgift af kr. 2,264 05. Den har i det sidste aar udbetalt 42,000 mindre andagtsbøger til konfirmanter og stoleungdom. Der findes opfordring til præster og langholt at støtte foreningens virksamhed. Bestyrelsen består af præs. dr. Odland, præsterne G. Hall, Bomhoff, Johnsen, Halvorsen og land. Hallmark.

De geistlige embeders antall i Norge ved udgangen af 1904 var 653, nemlig 8 bispes, 457 sogneprestes (i 84 provinsier), 87 residerende kapellanner, 8 tredjeprestes, 10 latefeter, 12 jængjelds- og hospitalprestes, 20 kirkelapanner og 23 filialkapellanner. Desuden er der 93 personelle kapanner, 13 i misjonens tjeneste og 11 sijmandsprestes. — 26 præster er afspænede fra embede, heraf 10 ved bedstyd. 23 er ansatte. 51 kirkelap er ledige.

„Emigrantmissionen.“ Den agaas her i Amerika vel befjendte sognepræst Wernaa har selv sig drevet til at lage sogneprest Hvidstenholts liste i stede, fordi han vovede at ville den forenede liste „spæaab“ i det betydnings. I anledning heraf saaer Hvidstenholts bl. a., at han ikke havde tal: „endel nedfærtende om, at den f. ikke vilde oprette en egen emigrantmission — som hr. W. saaer på —, men sun paatalt den begrundelighed, at den f. ikke formand hande i oriet for den norske kirkel, at den norske synode allerede har en jænden i N. Y., og at man benyttede anledningen til at bræmme med, at den f. ikke varer en eufor-

ende stor tillid“ hos det amer. bispefolk. Vi de i hvilket denne følges med et til til Gud forbinder ikke sagen.“ Udgivelses bidst han Wernaa for hovedstadsloft udtaleser om den amerikaniske regjerings emigrantsparlement paa Ellis Island, N. Y.

Tronhjemets bispestol. Udnevnelsen af høv. statsraad Wegsleben, grundtvigianer og radikal politiker, til biskop Staats eftermand i Trondhjem har vært almindelig og vistlig opført. Fra snart sagt alle kirkeelige kirkelap er indsigler mod den højstadelig, som den nye regering har lagt for dogen ligesoverfor kirken ved den nylig foretogene stemmegivning klar udtaleser. Det siges ligefrem: „at i dette tilfælde ved i dette hensyn har været be afgjort, at det er et at forsøge.“ — „Ved. Kirkeliden“ gjør også bispeudnevnelsen til øjenstand for en meget stærk kritik og striver bl. a.: „Hvor statraad Wegsleben end måtte have været som sit politiske partis mand, hvad han også måtte være for bestyrelsen i administrativ retning — til en bispestol i vor kirkelap i det hele til en ledende kirkeelig stilling vilde der aldrig været tale om ham, medmindre han politisk var kommet til at indtage de stillinger i stortings og regering, han har indehavt.“

Kristiania sogneprest, som føler sig lidet tilfreds med høv. statsraad Wegsleben udnevnelse til biskop, har — striver „Danskbl.“ — efter fældende brostet spørgemalet om at offentliggøre en udtalelse, hvori man vil betone, at kirken ikke efter bestemt mening ved denne udnevnelse ikke på tillidslig måde er berettaget.“

(Bob C. S.)

Gudstjenester.

C. Stattebøls kirkelap,
Pike Bay, 16 apr. kl. 11

Bethel, 23 apr. kl. 10:30.

Ostalla, 23 apr. kl. 8

Puyallup, 30 apr. kl. 10:30.

• • E. O. Erickson • •
Notary Public
Udbyrdiger Stjøder Rontaffter osv.
Parkland, Wash.

H. E. Anderson

John Holleque

Norsk Hardware Handel

Palace Hardware Co

Hovedkvarter for alle Slags Jernvarer saavel som Redskaber Maling, Olio og Fornisser.

Maling sælges for næværende til Indkøbspris. Trænger De Maling, saa undersøg dette før De kjøber.

1540 Pacific Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and

Room Moldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505.

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Scandinavisk Rudehandel. Rands og Gunners

Rude, Undertøj, Hatte og Sko

10 Procent Udfald til Studenter

Et stort Udvælg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL,

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Landesbankes og salges. Salger skandinaviske Kroner. General Dampskibe og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington

DR. J. L. RYNNING.

FRANCIS BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE PHONE 2607.

TEL: RES. SUBURBAN 41.

TACOMA.

WASH

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma

When in need

Of Painting, Paperhang-
ing or Calsemiring, call on
E. Benson, Parkland, Wash.

NORSKE HOFMANDSDRAABER
Naftsdraaber, Slagvand, Riga
Dalsam etc., Hesselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Beer,
Iron and Wine samt den fineste
Lofoten Torskevin ertran kan erhobdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omlun
og Nødigthed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Levering.
Tel. James 141. 1107 Tacoma Ave.

1115 Tac. Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

BIG SALE ON WRAPPERS ALL SIZES

\$1.25 Quality goes at 75¢
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Olsoid
E. G. TROMMAD

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Cil Veileddning

for dem, som vil give sine børnethet til
Parkland Lutherle Barnehjem, mestet
at "Derben" der villes til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington.

Mrs. Z. Larsen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7236

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke forsøg på at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig fast med at være den bedste i sit slags. Den
oppagte er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et frifligt grundlag og saaledes opdygger dem til et nytigt virke i
verden. Skolen har ad fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyd, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyd. Den sparer
derfor ikke paa befordringerne, naar det gælder at ansette lævere eller
udlæsse apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. Skolen
har nu otte fast anfattet lævere, alle med flere aars erfaring. De 10
aar siden har vi altid, har den valgt sig ind i forholdene herude, og har
saaledes haft bedre antledning end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at satte sig ind i hvilke trav den stundenvi
amerikaniske befolkning berude, tilfællet til en
faste, og overlebes den paa bedste måde skal kunne tilfredsstille
blinde trav.

... Skolens Kursus ...

Solen tilbyder også forskellige kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Det
uden gæves der et kursus i handarbeide, og et ejtra kursus for ny-
komere.

Hvad det kostet. Skolepenge, løb, logis, og bager for ni måneder
koster beløber sig til omkring \$150.00. Høsterminen begyndte den 4de
Oktober. Etter efter salatag.

Adresse: R. J. Gong,
Portland, Wash.

On supplies and repair work our prices are right and every-
thing guaranteed.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH

Lindahl

Photo Studio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 903 Tacoma Ave.
Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE
The Bell Press

1013 A St., Tacoma Phone Main 482

Pacific Picture Show

Gafford J. Box 175 Redfield Ave.
Benton, V. Ga., Gal., cor. W. A. Bond St
Viente, N. O. Box 1915 & Donavan St.
Bellingham, Wash.

Christensen M. H. 125 State Street
Olympia, Wash.

Carlson, P. R. M.
1368-13 Nat., City Hall, Wash.

Dale, J. D., Silvana, Wash.

Hoyle C. G. 2000 Lombard Ave., Everett, Wash.

Granberg C. 1068 Fremont St., San Francisco, Calif.

Hansen, D. 425 1st 10th Street,
Phone: Scott 2123, Portland, Ore.

Horch, W., Portland, Wash.

Kellerman, C. E., Genesee, Idaho.

Oliver, C. M., 622 Wright Ave., Spokane, Wash.

Johansen, J. 204 3rd St., Spokane, Wash.

Person, W. H. 3106 Whelton St., Olin, Wash.

Ridder, C. J. O.雀牌, Gal., Tel. 8

Orch, C. J. 1019 Gladstone
Phone: Neb 711, Bellingham, Wash.

Debenham, R. Gilberton, Oregon.

Stubb, Q. W. 1626 Minor Ave., Seattle, Wash.

Scorati, C. W. 1006 8th & 1st, Tacoma,

Wash.

Steinbach C. Portland, Wash.

Sorenson, Q. W. Box 203, Remsen, Gal.

Steenseth, R. M. 3446 18th St., San Francisco, Gal.

Georgi, Q. M., Olympia, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

Sidste stønede blev past. Preus af prof. Sperati indført i Olalla paa formiddag og paa eftermiddag i Vashon.

***

Mrs. H. E. Knatvold er med sin lille datter paa en længere besøgtur til østen.

***

Tacomas nye skibskanal er nu færdig og mudderpræmmen "Pacific," der anvendtes ved arbejdet, gjøres nu i stand for at føres til San Francisco. Kanalarbejdet har været i 18 måneder og over 1,200,000 kubik yard sand og grus er blevet opmudret. Hele arbejdet kostede \$235,000.

"Wash. Posten."

***

Miss Hanna Jacobsen er efter hjemme fra Astoria. Velkommen tilbage

***

Da vi nylig saa i "T. T." en bekjendtgørelse om, at der var værelser med kost at fåa leie hos privat familie, såa tænkte vi: — Men hvordan er det her i Parkland i saa hensende? Hvor vel behøves ikke her et hotel, om det var noksaa farveligt et, naar det kunde være saapaa til hus, at rejsende kunde fåa værelse og kost for en kort tid. Det første, fremmede folk, naar de kommer til stationen her, ser efter og spørger om, er, om hotel eller, hvor de kunde fåa logi en tid. Saadan mangler vi altsaa endnu her paa stedet. Hvem vil her begynne med et lidet godt hotel eller logihus?

Heller ikke har vi her endnu apotek, uagtet vi er ca. 7 mil fra storbyen Tacoma. Det er da også en lang og kostbar vej at fare afsted med doktorens recept hver gang en syg man ha' lige hjælp. Hvem vil her starte med et drug-store eller apotek? Settlemnet er stort og vokser stadtig rundt Parkland.

End alle de slidte sko her, som man transporterer lige til Tacoma; thi vi har heller ingen skomager her endnu. Skulde der ikke være noget, som kunde bøde paa denne mangelf —

Spørg mundtlig eller skriftlig mr. E. O. Erickson, som her er både handelsmand, postmester, fredsdommer og menighedens kasserer. Han vil give paalidelige oplysninger om disse ting.

***

EN PARLIG LEGEPLADS Sporvogn- og jernbanetrækken er en livsfarlig legeplads for børn. Det viste sig atter nu sidste lørdag eftermiddag, da den lille Mary Mildred Cooper hidunder Fern Hill skulde sammen med sine ældre søskende — en bror og søster — springe over sporvognstrækken, de to ældre kom godt over; men da vognen var saa nær, stansede den lille af forskrække og fik et saa voldsomt stød af sporvognen, at han døde 4 timer efter. Gud trøste de stakkars forældre og søskende!

***

H. H. Bye af La Crosse, Wis., besøger for tiden venner og bekjendte i Tacoma. Mr. Bye saa også indom til Parkland. Det er muligt, at han med tiden kommer til at flytte hertil — i hvert fald til kysten — et eller andet steds. Mr. Bye er en musiker af fag.

***

Iver og Ole Fletre samt Rasmus og Peder Bruland, som med familier netop er ankomne til Pacific kysten fra Nebraska, afslagde Parkland et kort besøg føreden tirsdag.

***

Gamle K. Harstad, der har overvintret her hos sin bror, præsten, er nu reist tilbage til sit østlige hjem. Han havde en veldig tanke om vort kjære barnehjem her, og beviste den i gjenning for sin afreise. Og velkommen tilbage igen — om saa sker!

***

Mr. Kirkhus af Minnesota, besøger om dagen sin datter, mrs. Greibrok. Rimeligvis vil vel også han grunde sig et alderdomshjem her hos sine egne. Som en gammel sjømand, kan han her efter behag fåa sig både ro- og seiletur eller dampskibsfart. Vi ønsker mr. Kirkhus velkommen i nabologatet.

***

Det hændte sig forrige fredag, at vor sætter, Ingwald Hanson,

fylde sine 26 år. I dagens løb vankede der nok adskillig bank af venner og kammerater, men det bedste kom tilslut: I mrs. Kraabels koselige hjem fik han saadan behandling blandt venner og bekjendte, at det slettes ikke er saa let at sige, naar han vil glemme det igjen. Vi haaber, at han for bestandig beholdet dette minde. Ogsaa vi gratulerer ham. Om mr. Hanson fortæller som typograf i de næste 26 år, kan han endda være en mand paa sit bedste.

***

Det anstundne jælcefiske antages at bli det største i Puget Sounds historie. Det er nu fireaar siden at noget, nævneværdigt tiske fandt sted her, — og, ifølge gamle traditioner, er der fireaar mellem hvert storfiske. Det vilde være ønskeligt, om dette holder stik; thi hundreder af landsmænd vilhaar tage haand i hanke med og modtage sin skjerv.

"Wash. Posten."

***

I et Boston blad stod nylig følgende tillystning: "Wanted, a bartender that does not drink." Selv om de er ædrene, naar de begynder, saa varer det ikke længe, før de selv er henfaldne til drik. Dette avertissement viser ogsaa, at de, som nok gjerne ser, at andre rueres ved drik, bare de selv kan høste fortjeneste af det, de vil ikke, at deres egne tjenere skal henfalde til den samme last, da det gjør dem usygtige endog til det hverv at fåre andre berusede.

***

Ifølge nyeste "Encyclopedia of Missions," redigeret af dr. Henry O. Dwight og andre og udgivet af Funk & Wagnalls Co., er der 71 foreninger, som driver mission i Afrika.

Disse underholder 2.572 missionærer og 15,426 indfødt hjælpere. De har 3,081 pladse, hvor regelmæssige gudstjenester holdes, 2,312 skoler, 90 højere læranstalter, 88 hospitaler og 31 forlagsbuse.

Der skal nu i alt være over 17,000 missionærer til hedningelandene, 76,000 indfødt hjælpere, 6,000 stationer og 23,000 mindre missionspladse.

Det er glædeligt, at den kristne kirke dog gjør saa meget; men hvor meget mere kunde der ikke været gjort, havde kirken altid haft for sie Masterens ord: "Gaar derfor hen og gjører alle folk til disciple," eller: "Dette riges evangelium skal prædikes i den hele verden til et videsbyrd for alle folk."

Fra Ballard.

To gutter blev nylig indskrevne i barneskolen. Tallet paa dem som i aarets løb har givet paa skolen er nu 29. Enkelte har ikke mistet en skoledag siden skolen begyndte den 5te september ifor. Det er meget godt gjort.

***

Ungdomsforeningen mødte sidste torsdag aften hos mr. og mrs. Strandrud. En stor flok var tilstede. De engelske salmebøger uddeltes, og efterat man havde sanget en salme, læstes trodskjendelsen i kor. Gud give det var en hær ungdoms hjertens bekjendelse.

***

De hr. Klockstad fra Vashon, Sather og Moe fra Everett, har været i Ballard paa besøg. Mr. Moe tankar paa at flytte til Vashon.

Gaver til barnehjemmet.

Bed Balz H. N. Stub, Seattle, fra mrs. C. M. Hansen, 1 faabé, 3 stuffer, 1 par bufler, 1 fjole, 1 vest. Mrs. H. G. Berg, 7 stoffer, 3 par frumper, 2 stjer, noget legetøj og 3 par slo. Mrs. G. T. Ellingsen, 3 bøger, 1 bog med bog og lidt legetøj. Mrs. post. H. N. Stub, 2 vestre. Fra Chap. Foinbetning \$5. Mrs. Lund, tre stuffer osv. Mrs. Ole Olson, 10 bøger, samt spænd af to. Mr. R. H. Harbo \$10. God velgående husenhofd i ejen! Mrs. T. Larsen, 2 bøger.

Kraabel & Ericksons butik tog ild i taget onsdag eftermiddag; men den blev slukket uden nogen nævneværdig skade.